

Psáno pro tuláky všech rodokmenů

ORBIS

TRAMPUS

AKTUALITS *

= vydání A =

OBČASNÍ NĚKOLIKASTRANÍK

Narozeno : 16.4.80

Začátečník . . .

Vše, co je zde napsáno

jsem si někde přečet, zaujalo mě to
a dávám na vě domí

široké tramské veřejnosti ....

- - - - -
překlepy a chyby musíte prominout
- - - - -

POZOR / POZOR / POZOR /

x x x x x x x x x x x x

Za líbil-li se ti tento "občasník" a jsi-li
sběratel, přepiš toto vydání, OPIS pošli
dál a TEPRVE PAK SI ORIGINAL USCHOVEJ !!!
Stačí-li ti přečtení, předej OTU dál spřízněným
duším.

Nechte kolovat POUZE 14 DNÍ^o ode dne narození !!!

x x x x x x x x x x

redakce

: Pomsta :

Nevím, jestli se ještě pamatujete na náš Štědrý večer, kterej nám zkazil hajnej Šebesta. Když ne, tak to nevádí. Poslechněte asponkž něco vo naší pomstě. Hořeli sme touhou po vodplatě, a tak sme konečně něco vymysleli. My ti dáme, Šebesto, teď poznáš trampský léčky!

Vybavený lopatama a rejčema jako spolek zahádká-
kářů sme přijeli do bráskéjch lesů. Znali sme Še-
bestovy cestičky, a tak sme věděli, kde začít. Většina z nás sloužila na vojně u silničního voj-
ska a ovládala rychlopalný lopaty a tajnou zbran
armády - rejč. Za chvíli byla vykopaná hluboká jáma
ze který ani Dlouhej Jeff nekoukal, což byl neklam
nej důkaz toho, že sme mohli porušit povrch Austrá-
lie. Dno sme pokryli výkalama a jinejma zápachama,
který dodal Gledy - syrečkář z Hvězdy severu, tent
krát výjimečně na naš e přání. Na stěnu jámy sme
připevnili cedulku a po vzoru asijskejch bojovníků
mistrně zamagkovali. Deset metrů vod jámy sme roz-
dě laji vohem, začali spívat a řvát, čímž sme vá-
bili Šebestu k sobě. Metrvalo dlouho a už se směre
vod hájovny řítíl jeho služební sentinel, vzápětí
následoval vejbuch - to znamenalo, že zastavil na
kraji lesa... Neviditelnou, dva metry širokou pěši-
kou se plížil k nám. Zvýšili sme proto ještě víc sv
hla sy. Metr před jámou zastavil a zařval: "Stůj-
te, již mi neuniknete!" Vyrazil vpřed a motejlím
pohybem nám unikl z očí - zmizel v jámě. Vopatrně
sme se k němu kradli; Šebesta, stojící v zápachu,
tupě zíral na ceduli, umístěnou na stěně:

TRAMPSKÁ LÉČKA

Byl na něj žalostnej pohled, když prosebně civěl
nahoru na modrou voblohu a pět trempírskejch hlav,
který se na něj soucitně dívaly; slza vzdobila
jeho voko, když k nám třesoucím se hlasem pronesl:
"Soudruzí, pánové - " Leč my tvrdě koukali, jen
Milda prohodil: "Co ta m děláte, Šebesta?" Utřel
slzu, a by uvalnil cestu druhý a ještě jednou za-
prosil: "Mí žlatý trempové, pomoočte mi..." Okam-
žitě sme vstali a chtěli vyhovět přání, ale Še-
besta, když viděl, k čemu se chystáme, zaúpěl:

"Néé, to šem nemyšlel, pomoč mi ven!"
"A vy nám dáte pokutu, čo?" písknul Johan.
"Né, mojí žlatý trempové!"

Mrkli sme na sebe a pustili mu dolu provaz, Šebesta se na něj uvázal, vyhrabal se a zahrnul nás slovy díků. Chtěl nás vobjímat, ale to sme vzhledem k okolnostem nedovolili, zval nás hned do hájovny na šlivovičku. Sbalili sme věci, podle tábornický příručky uklidili kemp. Šebesta jen šťastně koukal a nešetřil slovy chvály. Před díru sme udělali zátaras z větví a šli sme s ním do hájovny. Šebesta šel vzadu, protože páchnul a my sme cestu stejně znali.

V hájovně se převlíknul, hajná udělala večeři, my pojedli a potom dlouho do noci při Šebestový šlivovičce a jeho a na šich řečech seděli v přátelském kruhu.

Vyspali sme se u něj na půdě, přestože nabízel postel s kanafasem, a když sme se s ním loučili druhý den, zval nás zase do svého revíru a moc se vmlouval, že nevěděl, že sou taky dobrý tremp-píři. Ujistil nás, že už nebude honit trempy a mával nám tak dlouho, dokud sme nezmizeli v lese. Ta k sme tramskou léčkou vobrátili Šebestu na pravou víru. V zimě všichni k Šebestovi! Klíče vod seníku ve vrátnici!

P O M S T A /Ivan Spal/

x x x

T R A M P O V Á N Í

Proti proudu hnědým jehličím jít
Ozon vdechovat jako vzácný dař
Brouzdat se mlhovinou rána
Nepospíchat, když není kaň
Prsty pohladit žluté smůly leP
Vesele zahrát na mokré banjo
Vnímat vlnění dlouhých stvolů trav
Na zádech houpe se usárna stará
Vůní borovic kráčet omámeň
To je trampování

BRIGGI

A m a t é r s k ý - T r a m p i n g

(ničím nerušený skoromonolog pamětníka starých časů)

"A hãže, stopaři! Ať nejedu sám - já ho vezmu.

...hm, ta k vy ste tramp? A cože stopem - pospícháte? Jo, peníze? Jinak byste jel vlakem, no né! Peníze... Jako ten fotbal... No jo, jako fotbal... Kdepak amatérskéj čutes a amatérskéj tramping. To už není... Jó kdysi, to trampové dělali fakt všecko zadarmo a rádi! Ale dneska? Amatérskéj tramping! Děte mi s tím k čípku, prosimvás! My vrahovali vlakem čistě! Bez jízdének! A bez peněz, pane. Jezdili sme tenkrát všichni zadním vagonem a když se tam náhodou vodvážil štíplístek, to byla mela, jéjéj! Nikdo neví jak, ale dycky vyskočil v tunelu zadní-plošinou na koleje. Kdepak jízdénky. To nebejvalo!

...A hajný? No ty s náma byli jedna ruka. Vono jim taky nick jinýho nezbejvalo. Zákon silnějšiho, víme co? Legitimace? Bločky? Ne! To my neznali..

A co žrádlo? Konzervy a polotovary? Jo, to zas je jenomže polotovar, to bejvalo brambořiště a nejlepší konzerva dobře vohnaná husa. Nebo taky zajíček vokáček. Jako, do voka chycenej, víme? No, i voputěnej pes sem moh. Nejlíp služební. To se zabily dvě mouchy jednou ranou! Ale dneska? - Každěj má maso voplechovaný v poniklovaný pixle. Snad aby mu ho někdo nerozstřílel. I když bouchačky se už taky nevozej...

...A jak je to s téma legitimacema a bločkama? Jo ták! Státní ochrana, Lesní stráž! Bločky? Jo, pokutový! Ahá! No jo, no jo. A to platíte, že jo? To je blbý, tož je blbý...

A co potlach? Povolení vyběháte, kolky zakoupíte? No ne! To sou věci!... A tomu říkáte tramping? Amatérskéj tramping? Dyt je to dneska všechno koupený a zaplacený! Amatérskéj tramping? Dneska! Děte mi s tím k šípku, prosimvás! Jo, kdysi, to trampové dělali všecko zadarmo a rádi!

Že už dál nepojedete? Jo ták, vy ste na místě. Tak nashle... ..Eště že mám tu chatu a auto, že už nemusím jezdit na čundry...."

.Cimbura únor 1979

Zhruba od Mississippi na západ až ke Skalistým horám se táhne široká severoamerická prerie. Ta byla kdysi domovem Dakotů, Iowů, Ponyů, Vran, Černonožců, Sešonů, Arikarů, Hidatsů, Mandanů, Kiowů a dalších a dalších PRÉRIJNÍCH KMENŮ.

Prérijní Indián - to je Indián všech klukovských představ. Štíhlý, vysoký, do bronzova opálený lovec buvolů, anebo válečník v dlouhých legínách, v koženém obleku, zdobeném barevnými kresbami, symboly a vzory. Nadevšechno ovšem přitahovala čelenka z orlích per, jejichž počet, úprava a zbarvení mělo svůj význam. Válečná čelenka prérijních Indiánů byla totiž "velkou medicínou", jak říkali; prozrazovala nejen skutky toho, kdo ji měl na hlavě, ale zároveň jej i ochraňovala. Čelenek bylo několik druhů - pera některých trčela kolmo (u Černonožců), u jiných směřovala dozadu (Vraní Indiáni) a někteří udatní válečníci měli per tolik, že nosili čelenky prodloužené jednou nebo dvěma řadami až ke kotníkům. Kromě toho existovaly čelenky kouzelníků s rohy a taneční čelenky.

Dále prérijní Indiáni nosili jelenicové manžety, pouzdra, toulce, kožené štíty i náhrdelníky z drápi. Také ženy měly hezké zdobené obleky z bosích kůží s pláštěm přes ramena, krátké kamaše a mokusíny.

x

Na dalekém severu sídlili kdysi indiánští LOVCI SOBŮ karivů, kteří neměli pevnou kmenovou organizaci a nazývali se prostě Dené /"lid"/. Protože žili v mrazivé severské přírodě, museli se podobně jako Eskymáci dobře oblékat. Muži nosili dvě vpředu prodloužené haleny, jednu srstí dovnitř a na ni druhou která měla srst ven. Nohy si chránili dlouhými kožíšinovými kamašemi, spojenými s mokusíny. Oblek žen byl podobný.

x

Nejhudšími a nejgaostalejšími Indiány Severní Ameriky byli tzv. ŠBERACI na území mezi Skalistými horami a Sierrou Nevadou a KALIFORNSTÍ INDIÁNI. Pouze někteří z nich přijali později způsob života prérijních indiánů (severní Šošoni, Nez Percé). Ostatní, a byli to hlavně Pahuti, Banokové, Uteso

z mnohých kalifornských kměňů potom Maidnové, Miwokové, Yokuti, Pomové a další, se živilí sběrem různých plodů a kořínků. Nosili nejprostší oděv, jaký si můžeme představit. V létě chodili na zá, v zimě oblékali králičí kůže. Z nich také měli neumělé kamaše.

X
Z JIHOZÁPADNÍCH INDIÁNŮ si připomeňme kočovné Apače a Na vahy a mírumilovné Pueblany (kmeny Hopi, Zuni). Hopiové nosili kdysi bílé suknice s bohatě ornametovaná nou šerpou. Dodnes ještě používají tkané pásky obepínající hlavu, zato zvyk nošení náhrdelníků z malovaných škeblí a kamének vymizel. Ženy nosily tkané bavlněné šaty, modře zbarvené výtažkem ze slunečnicových semen. Také ony byly několikrát opásány úzkou šerpou. Za chladného počasí užívali Hopiové ještě bavlněné pokrývky na způsob šálu.

X
Málokdo z nás by podle vnějšího zjevu věřil tomu, že Haidové, Nutkové, Kvakiutlové, Tlingitové a Gimšani patří k indiánským kmenům. Tito OBYVATELÉ SEVEROZÁPADNÍHO POBŘEŽÍ byli totiž poměrně malí a měli i vousy. A natož jejich oblek! Haidové např. proti častému dešti užívali plochých klobouků, bohatě dekorovaných fantastickými kresbami zvířat. Ty to kresby byly po celém severozápadě velmi rozšířené a jejich fantastičnost spočívala v tom, že Indián chtěl v jediném obrázku zachytit zvíře (často velryba, krkavec) z nejrůznějších úhlů pohledu, podobně tedy jako moderní malíř. Později se z těchto kreseb vyvinuly již šablony a znaky. Jinak se na severozápadě nosily tuniky z cedrového lýka, koženiny, krásně zdobené přehozy s řasením a krátké kamaše. Při slavnostních příležitostech měli Indiáni i dřevěné čelenky s maskou zvířete a korunu z mrožích vousů. Je zajímavé, že chodili bosí. Nutkové a Kvakiutlové si ponechávali dlouhé vlasy a zkracovali je pouze na znamení smutku.

X X X
"Člověk procestuje celý svět, hledá, co mu schází, a vrací se domů, aby to našel. G. Moore

Když padne soumrak na Velkou řeku .....

... a první plameny dychtivě olíznou smrková polena v pečlivě připravené hranici, když do tmy tlumeně zazní tony trampské písničky, nejvěrnější přítelkyně jarních tahů, modrých letních nocí i jiskřivých hvězd podzimního nebe, naplní člověka pocit něčeho krásného, nesmírného a nepostelného. Kdysi daleko zůstal rámeček města, blízkající světla reklam i lehká pokrývka s úzkostlivě čistým povlakem na pohodlné posteli.

S prvními akordy kytary, s prvními slovy písničky vkleouznou do duše romantické sny vyznavačů volnosti a dalek, tuláků prérií i bouřlivých moří, návštěvníků přístavních krčem, šťastných zlatokopů či drsných mužů Dálného severu.

Trampská písnička... Který vítr ji přivál do povodí Velké řeky, který vítr ji rozehnal na horské úbočí, do zelených údolí, ke všem táborovým ohnům, planoucím i v nejzapadlejších koutech naší země...

Je pozdě. Oheň pomalu dohasíná, celá osada už spí. Kdysi v dálce je slyšet houkání sovy, noční poutnice. Ohýnek je stále menší a menší, až zhasne docela. Stříbrný měsíc, čistý jako rybí oko, se vyhoupl nad mraky. Okolo něj tančí roj hvězdiček. Stále se předhánějí. Každá chce získat stříbrného tanečníka pro svůj nebeský valčík.

Už taky usínáš. Měsíc tě hladí stříbrným světlem a tobě stále zní v uších poslední akordy kytary a hlas, který jí provázel:

"Tábor zvěna zhasíná, osada už jde spát...."

/2. cena Trapsavce 72 těch, kteří dosud nepublikovali

x x x

Pospíchá tramp Lapka nocí do osady. V zadní kapse láhev rumu. Uklouzne, upadne do kamení, ohmatá se a ucítí na ruce podezřelou vlhko. Vstane a zalká: "Hergot, teď mi zbejvá jediná naděje - že je to krev!"

... cha cha cha cha cha cha

I.

I.

I.

J s e m - n e j k r á s n ě j š í

zpívá Wabi Rivola

1. Decentní ^Gspray a nevtíravá ^Cvázanka
 bělostné ^Dzuby, čísné ^Cněchty, vonný ^Gdech
 pro mnohé ženy je můj úsměv hádanka
 když píšou rtěnkou moje jméno po všech zdech.

R. Jsem prostě ^Dbezvadný muž rychlý jako ^Cblesk
 a život pro mě není žádná záhada
 dovedu ^Gvyvolat u dívek ^Ctichý stesk
 jsem jako barevná ^Drozkvetlá zahrada.
 To ^Csnad ani není možné jak ^Cjsem krásný muž ^G
 a slavný ^Djsem a ztepilý ^Cjak lípa
 jsem ^Cinteligentní, ^Dčistý a ^Csolventní
 a bystrý ^Gjsem a sympatický ^Cvšem.

Když se dívám do zrcadla hušba hraje tuš
 mám nosný hla s a zdraví jsem jak řípa
 ramena široká postava vysoká
 jsem oádoza a touha krásných žen.

2. Jsem nejkrásnější mezi všemi ženami
 a muži závidí mi elegantní zjev
 sonorní ^Ctón m é řeči každou omámí
 hází mi rúže za můj ušlechtilý zpěv.

R.

soutěže - soutěže - soutěže - soutěže

Vyhlašuju dlouhodobou soutěž :

" O husátského střelce "

= = = = =

Jedná se o soutěž ve střelbě prakem.

Prostředek: prak běžné velikosti

gumy: chlebovky 3 - 5 mm

vidlice: dřevěné

cíl: plec hovka od kondenzovaného mléka TATRA

vzdálenost: cca 10 m

trénujte: v době od 1.4. do 25. 5. 80

Největší sérii tref za sebou pište během této doby do redakce. 26. 5. 80 bude uzavírka a 20 nejlepších střelců bude pozváno 31.5.80 na finále nejlepších střelců ....

x x x

test na pokračování - test na pokračování - test na pokračování
ZNÁTE ČSR ??? PROCESTOVALI JSTE ČSR ?? ČETLI JSTE O

Odpovědi zasílejte do 3 týdnů od narození tohoto vydání OTK. Konečná uzavěrka bude v den narození OTK, v kterém budou výsledky tohoto testu. Za každou správnou odpověď je jeden bod. Body ze všech testů se budou nasčítávat t do konečného pořadí.

TEST I.

- 1) Kde je nejstarší kamenný most v ČSR ?
- 2/ Která rozhledna, jedna z nejstarších v ČSR, byla postavena r. 1825?
- 3) Kde přišel Jan Žižka o druhé oko?
- 4) V kterém městě mají uschlé mnichy?
- 5) Jaké město bylo sídelním Albřechta z Valdštejna po r. 1620 ?

x x x

Slyšel jsem, zjistil jsem, inzerce, různé : : :

- 26.4-27.4.80 se koná další etapa Bludného kořenu. Sra z je v sobotu do 10.00 na nádraží ve VOLARECH
- Dle slov očitého svědka Cimbury, se prej Cimbura nebude ženiš ....
- Houla, od té doby co je u modré armády má modré sklony. Pokud víme, naposledy si koupil MODROU krosnu zn. VHV.
- Cimbura ví, kam nejradši líbá Lovka .....

-x x

Pro milovníky výtvarného umění ! ! !

Vstupte do Klubu přátel výtvarného umění! Je to nejvýhodnější klub v CSR. Roční členský příspěvek = 10,- Kčs. Pořádá besedy s výtvarnými umělci, přednášky o výtvarném umění. KPVU je organizační součástí Díla, podniku Beského fondu výtvarných umění. Pro členy platí sleva do výstavních síní a galérií. Z členské základny je ka ždý rok vylosováno asi 70 poukazů v hodnotě 50 - 1 000 Kčs, opravňující výherce k volnému nákupu výtvarných děl, knih a ostatního zboží v prodejnách a galeriích Díla-CPVU. Při ročním nákupu nad 200 Kčs v prodejnách Díla je nárok na prémii ..

XXXXXXXX

- Kdo má doma nepotřebná razítka, ať obrázková nebo jiná. Za šlete je na adresu redakce pro potřebu dekorace tohoto plátku.
- Zrovna tak shání redakce, staré trampské časopisy nebo tiskoviny s tramskou tematikou.

XXXXXXXX

Redakce: Limonádový Joe

Josef Medlín - Vlastislavova 565/13, Praha 4
Nusle 140 00

Cena : nevyčísľitelná

PATISK DOKAZAN !!!

Ne rozširuje PNS